

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Cdo/24/2022
Identifikačné číslo spisu: 4419202989
Dátum vydania rozhodnutia: 29.03.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Terézia Mecelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:4419202989.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne KOMNET plus, s.r.o., so sídlom v Dolnom Ohaji 112, IČO: 45 595 585, zastúpenej splnomocnenkyňou Advokátska kancelária JUDr. Ladislav Magyerka, s.r.o., so sídlom v Nových Zámkoch, Ernestova bašta 2, IČO: 36 857 751, proti žalovanej B. P., s miestom podnikania v Q. XXX, IČO: XX XXX XXX, zastúpenej Mgr. Petrom Senovským, advokátom v Leviciach, Tekovská 22, o zaplatenie 100 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 9Csp/74/2019, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 9. septembra 2021 sp. zn. 7CoCsp/24/2021 v spojení s opravným uznesením z 8. novembra 2021 sp. zn. 7CoCsp/24/2021, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobkyni nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Žalobkyňa sa žalobou došlou Okresnému súdu Nové Zámky (ďalej len „súd prvej inštancie“) 3. júna 2019 domáhala od žalovanej zaplatenia 100 eur s príslušenstvom. V žalobe uviedla, že žalobkyňa uzavrela so žalovanou zmluvu o poskytovaní prístupu k sieti internet č. 0244 dňa 1. decembra 2011 a zmluvu o poskytovaní prístupu k sieti internet č. 0043 dňa 1. septembra 2010 (ďalej tiež len „zmluvy“), na základe ktorých žalobkyňa poskytla žalovanej prístup do siete internet v zmysle podmienok stanovených v zmluvách, ako aj s poukazom na príslušné zákony. Na základe týchto zmlúv sa žalovaná zaviazala za poskytnuté služby platiť 10 eur mesačne za každú službu a to najneskôr do 1. dňa toho - ktorého mesiaca. Žalovaná svoju povinnosť neplnila a za obdobie od februára 2017 až do júna 2017 jej vznikol dlh vo výške 100,- eur. Žalobkyňa ukončila zmluvy so žalovanou výpoveďou.

2. Súd prvej inštancie rozsudkom z 27. januára 2020 č. k. 9Csp/74/2019-236 I. konanie v časti o zaplatenie istiny 30 eur zastavil; II. žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni 70 eur titulom istiny spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 20,- eur od 16. februára 2017 do 6. januára 2018, 9 % ročne zo sumy 10,- eur od 16. marca 2017 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 20,- eur od 16. apríla 2017 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 20,- eur od 16. mája 2017 do zaplatenia a 9 % ročne zo sumy 20,- eur od 16. júna 2017 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku a III.

žalobkyni priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 42 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. a/ a ods. 4 a § 44 ods. 1 a 2 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o elektronických komunikáciách“), § 1 ods. 1, § 16, § 269 ods. 2, § 369 ods. 1 a 2 a § 407 ods. 3 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obchodný zákonník“) a § 1 ods. 1 a 2 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 21/2013 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka (ďalej len „nariadenie vlády“). Vecne dôvodil, že v danom prípade ide o vzťah obchodnoprávny, pretože strany sporu sú živnostníkmi. V konaní bolo preukázané, že strany sporu uzatvorili zmluvy o poskytovaní prístupu k sieti internet podľa § 269 a nasl. Obchodného zákonníka, na základe ktorých sa žalobkyňa zaviazala poskytovať žalovanej služby (prístup do siete internetu, využívanie služieb siete internetu) a žalovaná sa zaviazala za tieto služby platiť dohodnutú sumu, najneskôr do 1. dňa aktuálneho mesiaca vopred v sume 10 eur mesačne za každú zmluvu. Žalobkyňa preukázala, že žalovaná riadne platila za tieto služby bez akýchkoľvek námietok od uzavretia predmetných zmlúv až do februára 2017. V priebehu konania žalobkyňa vzala späť žalobu v časti o zaplatenie spolu 30,- eur (z dôvodu úhrad žalovanej), a preto v tejto časti súd konanie zastavil podľa ust. § 145 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „C. s. p.“). Spornou zostala suma 70,- eur, ktorá predstavovala nezaplatenú odmenu žalobkyne za poskytované služby za obdobie od marca 2017 do júna 2017. Žalovaná prestala platiť úhrady od februára 2017 s odôvodnením, že uzatvorila nové zmluvy o poskytovaní verejných služieb so spoločnosťou Slovak Telekom, a. s., čo žalobkyni oznámila emailom 20. februára 2017 (žiadala zrušiť zmluvy na internet na adrese Bardoňovo 347 a Bardoňovo 199). Žalovaná však nepreukázala, že zaslala žalobkyni riadnu písomnú výpoveď napriek viacerým upozorneniam žalobkyne. Tá ju v emailovej komunikácii viackrát upozornila a vyzvala k doručeniu riadnej písomnej výpovede s tým, že zmluva bude zrušená po doručení riadnej písomnej výpovede a po uplynutí mesačnej výpovednej lehoty. Pretože žalovaná žiadnu výpoveď žalobkyni nedoručila a trvala na svojom zrušení zmlúv prostredníctvom emailovej komunikácie, žalobkyňa poskytovala ďalej žalovanej služby od februára 2017 do júna 2017. Žalovaná sa neplatením za služby dostala do omeškania, preto žalobkyňa zaslala žalovanej písomnú výpoveď z oboch zmlúv z dôvodu nedodržania zmluvných podmienok, a to pre neplatenie dohodnutej ceny za poskytované služby. Námietky žalovanej vyhodnotil súd prvej inštancie ako nedôvodné. Pokiaľ ide o neplatnú pečiatku žalovanej, ktorá bola uvedená na zmluve z 1. decembra 2011, z ktorého dôvodu žalovaná považovala zmluvu za neplatnú, súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa nemohla mať vedomosť o tom, či pečiatka, ktorá bola na zmluve za žalovanú, je platná alebo neplatná. Čo sa týka námietky žalovanej, ktorá pokladala za neplatnú zmluvu z 1. decembra 2011 i z dôvodu, že ju nepodpísala, súd prvej inštancie poukázal na ust. § 16 Obchodného zákonníka. Z výpovede žalovanej vyplynulo, že v jej prevádzkarni uskutočňoval úkony v mene žalovanej jej syn, pričom žalobkyňa objektívne nemohla mať vedomosť o tom, že osoba, s ktorou bola zmluva uzatvorená nemá oprávnenie konať v mene žalovanej. Žalovaná počas celého zmluvného vzťahu nenamietala, ani nereklamovala žiadnu z ňou špecifikovaných skutočností. Súd prvej inštancie zdôraznil, že žalovaná plnila riadne a včas úhrady za služby poskytované žalobkyňou (na čom nič nemení skutočnosť, či platby boli vykonávané žalovanou alebo prostredníctvom jej manžela). K fakturácii súd prvej inštancie dodal, že od uzavretia zmlúv faktúry žalobkyňa nevystavovala až od roku 2012 (júl). Žalovaná bola povinná na základe uzatvorených zmlúv uhradiť celkom sumu vo výške 20,- eur mesačne, čo aj realizovala. Faktúra bola v konečnom dôsledku len formálnym dokladom slúžiacim pre internú administráciu žalobkyne a samotné zmluvy boli hodnoverným daňovým dokladom k tomu, aby si žalovaná mohla tieto platby uplatniť v účtovníctve. Za nedôvodnú súd prvej inštancie vyhodnotil aj námietku žalovanej ohľadom toho, že syn žalovanej bol v priateľskom vzťahu s bývalým zamestnancom žalovanej, pánom B. R., nakoľko tieto tvrdenia žalovanej boli pre účely tohto konania irelevantné. Z výpovede žalovanej bolo jednoznačné, že svojim konaním a najmä riadnou úhradou za služby žalobkyni nespochybňovala dodávku internetu na predmetných miestach. Na základe uvedeného považoval súd prvej inštancie žalobu za dôvodnú. Rozhodnutie o trovách konania bolo odôvodnené právne ust. § 255 ods. 1 C. s.p. a vecne úspechom žalobkyne v konaní v plnom rozsahu.

3. Krajský súd v Nitre (ďalej tiež len „odvolací súd“ a spolu so súdom prvej inštancie tiež len „nižšie súdy“) na odvolanie žalovanej rozsudkom z 9. septembra 2021 sp. zn. 7CoCsp/24/2021 v spojení s

opravným uznesením z 8. novembra 2021 sp. zn. 7CoCsp/24/2021 I. rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti vo veci samej podľa § 387 ods. 1 a 2 C. s. p. potvrdil; II. v časti trov konania rozhodnutie zmenil podľa § 388 C. s. p. tak, že žalobkyni priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov prvoinštančného konania vo vyhovujúcej časti v rozsahu 100 % a žalovanej priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného konania voči žalobkyni v zastavujúcej časti v rozsahu 100 % a III. žalobkyni priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Potvrdenie rozsudku súdu prvej inštancie odôvodnil jeho vecnou správnosťou s tým, že s dôvodmi rozsudku súdu prvej inštancie sa plne stotožnil a odkázal na ne. Uviedol, že súd prvej inštancie vykonal vo veci v dostatočnom rozsahu dokazovanie potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností, pričom z vykonaného dokazovania vyvodil i správny právny záver. Odvolací súd uviedol, že žalobkyňou uplatnená suma 70,- eur s príslušenstvom sa týkala nezaplatených úhrad za služby spojené s poskytovaním internetu na adresách Q. XXX a Q. XXX, a to za obdobie od marca 2017 do júna 2017. Žalovaná v odvolaní, ako aj pred súdom prvej inštancie najskôr namietala, že zmluva o pripojení internetu v jej prevádzke (hostinec) nie je platná, pretože neobsahuje jej podpis a platnú pečiatku. Uvedené námietky považoval aj odvolací súd za irelevantné, lebo ako vyplynulo z dokazovania, ale i samotnej výpovede žalovanej, žalovaná mala vedomosť o uzatvorení dvoch zmlúv a tiež mala vedomosť, že po celé obdobie od uzatvorenia predmetných zmlúv až do februára 2017 boli riadne uhrádzané mesačné platby v sume 20,- eur z účtu jej manžela. V tomto smere odvolací súd poukázal na vyčerpávajúce odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie s odkazom na ustanovenie § 16 Obchodného zákonníka, podľa ktorého podnikateľ a zaväzuje aj konanie inej osoby v jeho prevádzkarni, ak nemohla tretia osoba vedieť, že konajúca osoba na to nie je oprávnená. Z výsluchu žalovanej totiž vyplynulo, že zmluvu č. 0244 z 1. decembra 2011 pravdepodobne uzatváral jej syn, keďže na zmluve je pečiatka, ktorú už v tom čase nepoužívala. Všetky námietky týkajúce sa neplatnosti tejto zmluvy považoval odvolací súd za účelové, a to aj s ohľadom na samotnú žiadosť žalovanej z 2. januára 2014, ktorou žiadala zvýšiť rýchlosť internetového pripojenia na oboch adresách Q. XXX a Q. XXX. Dodal, že v konaní súd prvej inštancie ďalej riešil otázku platnosti výpovede žalovanej, ktorú žalovaná voči žalobkyni uskutočnila vo forme emailu v znení: „Týmto žiadam o zrušenie zmluvy na internet na adrese Q. č. XXX a Q. č.199. S pozdravom, B. P.“. Žalobkyňa v reakcii na emailovú žiadosť žalovanej o zrušenie zmlúv o pripojení upozornila žalovanú, že potrebná je písomná výpoveď. Z dokazovania vyplynulo, že žalobkyňa nepovažovala uvedenú výpoveď za platnú a sama pristúpila 16. júna 2017 k výpovedi zmlúv o poskytovaní prístupu k sieti internet. Odvolací súd sa aj v tomto smere stotožnil s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie, ktorý poukázal na skutočnosť, že nebola dodržaná písomná forma výpovede. V prípade výpovede uskutočnenej elektronickou formou (emailom) sa vyžaduje podpísanie dokumentu zaručeným elektronickým podpisom za účelom identifikácie osoby, ktorá tento písomný úkon urobila (čo žalovaná neurobila). Vzhľadom k uvedenému je zřejmé, že žalovaná nevypovedala ani jednu z uvedených zmlúv riadnou písomnou formou, a to napriek tomu, že žalobkyňa ju viackrát upozornila, že jej výpoveď nemôže akceptovať. V časti o trovách konania nepovažoval odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie za správne, keď pri rozhodovaní o trovách nebolo zohľadnené zastavenie konania (§ 256 C. s. p.). Zastavenie konania v danej veci zaviniла žalobkyňa (úhrady žalovanou boli vykonané pred podaním žaloby) a vznikla jej v tejto časti povinnosť nahradiť trovy konania žalovanej. Preto v tejto časti bolo rozhodnutie potrebné zmeniť tak, ako vyplýva z výroku rozhodnutia odvolacieho súdu. Rozhodnutie o trovách odvolacieho konania bolo odôvodnené právne ust. § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 C. s. p. a vecne úspechom žalobkyne v odvolacom konaní v plnom rozsahu.

4. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala žalovaná dovolanie. Dovolanie odôvodnila ust. § 420 písm. f/ C. s. p. (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces). Navrhla zrušenie rozsudkov nižších súdov a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Žalovaná uviedla, že porušenie práva na spravodlivý proces vidí v tom, že výrok rozsudku odvolacieho súdu vo svojom texte uvádza potvrdenie zamietajúcej časti výroku súdu prvej inštancie. Rozsudok odvolacieho súdu je zmätočný, pretože potvrdzuje výrok, ktorý neexistuje. Tento výrok nemôže spôsobiť právne následky, je materiálne nevykonateľný. Rozsudok odvolacieho súdu nespĺňa kritériá stanovené zákonom na odôvodnenie rozsudku. Súd sa nedostatočne a nezrozumiteľne vysporiadali s námietkami žalovanej,

nakoľko žalovaná jednu zo zmlúv považuje za neplatnú z dôvodu jej neuzatvorenia. Nie je na nej jej podpis a pečiatka bola v čase uzatvorenia zmluvy neplatná. Žalovaná poukázala na to, že jej syn nebol oprávnený na konanie v jej mene a nijako nebola v konaní preukázaná skutočnosť, že zmluva bola uzavretá v prevádzkarni žalovanej. Ďalej opäť poukázala na priateľský vzťah jej syna s pánom R.. S námietkami žalovanej sa nižšie súdy nevysporiadali a ich závery nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Poukázala na povinnosť žalobkyne overovať údaje účastníka. Uviedla, že od februára 2017 jej internetové pripojenie nebolo poskytované zo strany žalobkyne. Súdy nezohľadnili fakt, že platby za pripojenie boli počas celého trvania záväzkového vzťahu vykonávané zo súkromného účtu manžela žalovanej. V danej veci v žiadnom prípade nemohlo dôjsť ani k uznaniu dlhu. Konštatovanie súdov nemožno považovať za dostatočné. Poukázala tiež na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“ alebo „dovolačný súd“) a Ústavného súdu Slovenskej republiky týkajúce sa odôvodnenia rozhodnutí.

5. Žalobkyňa dovolací návrh nepodala.

6. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C. s. p.) strana sporu, v neprospech ktorej bolo nižšími súdmi rozhodnuté, za splnenia tiež podmienok zastúpenia takejto strany a spísania jej dovolania v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443, časť vety pred bodkočiarkou C. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie žalovanej nie je prípustné.

7. Podľa § 419 C. s. p. proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

8. Dovolanie je prípustné, ak jeho prípustnosť vyplýva z ustanovenia § 420 C. s. p. alebo § 421 C. s. p. Dovolačím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 C. s. p.). V prípade dovolania prípustného podľa § 420 C. s. p. je dovolacím dôvodom vytýkaná tzv. zmätočnosťná vada (§ 431 ods. 1 C. s. p.) a dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.); v prípade dovolania prípustného podľa § 421 ods. 1 C. s. p. je potom dovolacím dôvodom nesprávne právne posúdenie veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.) a dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).

9. Žalovaná vyvodzovala prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p.

10. Podľa § 420 C. s. p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

11. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p. nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (1Cdo/42/2017, 2Cdo/20/2017, 3Cdo/41/2017, 4Cdo/131/2017, 7Cdo/113/2017, 8Cdo/73/2017). Dovolačný súd preto posudzoval opodstatnenosť argumentácie žalovanej, že v konaní (pred nižšími súdmi) došlo k ňou tvrdenej vade zmätočnosti.

12. Pojmovým znakom vady zmätočnosti uvedenej v ustanovení § 420 písm. f/ C. s. p. je, že k nej došlo nesprávnym „procesným“ postupom súdu, ktorý znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu tak, že sa ním rozumie faktická,

vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol konanie), znemožňujúca strane sporu (skôr a dnes ešte v mimosporových konaniach stále účastníkovi konania) realizáciu jej procesných oprávnení a máriaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (tu por. R 129/1999 a 1Cdo/202/2017, 2Cdo/162/2017, 3Cdo/22/2018, 4Cdo/87/2017, 5Cdo/112/2018, 7Cdo/202/2017 a 8Cdo/85/2018). Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky.

13. Žalovaná dovolaním namietala, že rozhodnutie odvolacieho súdu je zmätočné, pretože potvrdzuje neexistujúci výrok, odôvodnenie napadnutého rozsudku i súdu prvej inštancie nemá zákonom stanovené náležitosti, keď tieto sa dostatočne nevysporiadali s jej argumentáciou.

14. V zmysle zjednocujúceho stanoviska najvyššieho súdu (R 2/2016) prijatého ešte za skoršej právnej úpravy občianskeho súdneho konania „nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p. a výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.". Zmeny v právnej úprave dovolania a dovolacieho konania, ktoré nadobudli účinnosť od 1. júla 2016, sa podstaty a zmyslu tohto stanoviska - pokiaľ ide o jeho druhú vetu, hovoriacu o nedostatku dôvodov rozhodnutia ako o postupe súdu odnímajúcim účastníkom konania možnosť konať pred súdom - nedotkli, preto ho v tomto smere (pokiaľ ide o jeho druhú vetu) treba považovať naďalej za aktuálne (1Cdo/228/2017, 2Cdo/101/2017, 3Cdo/ 92/2018, 4Cdo/59/2017, 5Cdo/45/2018, 7Cdo/141/ 2017, 8Cdo/49/2017).

15. Pokiaľ ide o odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu, dovolací súd uvádza, že odvolací súd uviedol v odsekoch 7 až 9 svojho odôvodnenia, z akých dôvodov rozhodnutie súdu prvej inštancie vo veci samej považoval za vecne správne (odkázal na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie). Odvolací súd stotožňujúc sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie uviedol, prečo je potrebné zmluvy považovať za platné a nárok žalobkyne za preukázaný (podrobne viď ods. 3 odôvodnenia tohto uznesenia), pričom sa vysporiadal aj s námietkami žalovanej (prednesenými i pred súdom prvej inštancie) týkajúcimi sa podpisu a pečiatky na zmluve, vykonávaných úhrad, výpovede zmlúv (zo strany žalovanej i žalobkyne).

16. V posudzovanom prípade odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C. s. p. Z odôvodnení rozhodnutí týchto súdov, chápaných v ich organickej jednote ako celok (I. ÚS 259/2018), je dostatočne zrejmé, z ktorých skutočností a dôkazov súdy vychádzali, akými úvahami sa riadil prvoinštančný súd, ako ich posudzoval odvolací súd a aké závery zaujal k jeho právnemu posúdeniu. Odvolací súd a pred ním súd prvej inštancie odôvodnili svoje rozhodnutia spôsobom zodpovedajúcim zákonu.

17. Dovolací súd považuje za potrebné poznamenať, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03). Súd v opravnom konaní nemusí dať odpoveď na všetky námietky uvedené v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú (podľa názoru súdu) podstatný význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré je predmetom preskúmania v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05).

18. Dovolací súd dodáva, že ak súdy prípadne rozhodli na základe neúplných alebo nesprávnych skutkových zistení, nesprávne vyhodnotených výsledkov vykonaného dokazovania alebo ak dospeli k nesprávnym právnym záverom, ide tu buď o nedostatky pri zisťovaní skutkového stavu (ktoré C. s. p. ako osobitný dôvod prípustnosti dovolania nepozná) alebo o to, že ich rozhodnutia spočívajú na

nesprávnom právnom posúdení. Nesprávne právne posúdenie ale nezakladá prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p. (viď R 24/2017), lebo takáto nesprávnosť nepredstavuje procesnú vadu zmätočnosti uvedenú v tomto ustanovení.

19. Za procesnú vadu konania uvedenú v § 420 písm. f/ C. s. p. nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľa.

20. Napokon za takúto vadu nemožno považovať ani zrejmu nesprávnosť vo výroku rozsudku odvolacieho súdu, keď nesprávne bolo uvedené potvrdenie rozsudku súdu prvej inštancie v zamietajúcej časti, pričom i z odôvodnenia bolo zrejmé, čo bolo predmetom prieskumu odvolacieho súdu, t. j. rozhodnutie v jeho vyhovujúcej časti (táto zrejma nesprávnosť bola následne odstránená postupom podľa § 224 C. s. p. vydaním opravného uznesenia).

21. Prípustnosť dovolania teda z § 420 písm. f/ C. s. p. vyvodit' nemožno.

22. Najvyšší súd preto dovolanie žalovanej podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C. s. p. (ako neprípustné) odmietol.

23. Rozhodnutie o trovách dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.).

24. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.